

групового завдання. В ПОО роль преподавателя состоит в поощрении активного обсуждения проблемы, обеспечении взаимодополняющей работы студентов, обеспечении возможности получения соответствующей информации, поддержании «русла» ведения обсуждения. Такая форма общения позволяет успешнее обсуждать все вопросы, постигать их суть и, что еще важнее, оставляет более глубокий след в памяти, нежели амбициозное «озвучивание» авторитарного мнения преподавателя.

Альтернативная методология ПОО подразумевает максимально возможное вовлечение учащихся в процесс анализа реальной ситуации. Дискуссии и семинары, совместная с преподавателем исследовательская работа способствует активному вовлечению студентов в процесс осмысленного, мотивированного, сознательного обучения. Самостоятельный поиск решения поставленной задачи развивает чувство ответственности, делает студентов инициативными, заинтересованными в процессе обучения. Они чаще обращаются к источникам информации, чем обучающиеся по традиционной программе.

Студенты считают проблемное обучение более интересным, познавательным, стимулирующим и увлекательным образовательным методом. Рейтинг занятий, уровень посещаемости и процент положительных оценок при ПОО выше, чем при традиционном обучении. Методология ПОО развивает также навыки межличностных отношений, взаимодействия и совместной работы в микросоциуме. Таким образом, эти студенты учатся сотрудничать в процессе обучения и отмечают, что ПОО обеспечивает более дружественный и благоприятный учебный климат.

Вывод. Таким образом, будущие врачи, прошедшие курс ПОО на теоретических и клинических кафедрах, как практики будут котироваться выше благодаря более совершенным практическим навыкам, способности самостоятельно принимать решения и устанавливать социально-эмоциональный контакт с пациентами.

УДК: 378.147.227:61

PRO ET CONTRA ПРОБЛЕМНО-ОРИЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ В МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ

Сичов Р.О.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: медична освіта, проблемно-орієнтоване навчання, когнітивні навички.

Вперше навчальний план, що базується на засадах проблемно-орієнтованого навчання, з'явився в університеті МакМастера (Канада) у 1969 році. Протягом наступних 20 років ця методика стрімко розповсюджувалась і до 1989 року була впроваджена більше, ніж у 60 вищих медичних навчальних закладах світу, що значним чином вплинуло на розвиток навчального процесу медичних шкіл, які впровадили проблемно-орієнтоване навчання (ПОН).

Найбільш важливими відмінностями між традиційним навчальним планом та таким, що базується на засадах ПОН, є спрямованість на студента, як центральну особистість у навчальному процесі, робота в малих групах та активне навчання з використанням кейсів, або проблемних завдань, в якості основних елементів, та відводить значну кількість часу для самостійного навчання студентів

За більш, ніж 40 років використання технології ПОН у медичній освіті, було опубліковано значну кількість досліджень на цю тему, зокрема кілька спроб систематичного огляду результатів роботи медичних шкіл, навчальні плани яких базуються на засадах ПОН. Розглянуті нами роботи дозволили дійти висновку, що вплив ПОН на знання, що їх отримують студенти, може бути як негативним, так і позитивним, залежно від того, розглядаємо ми накопичення знань, чи прикладне використання цих знань.

З іншого боку, раннє занурення у клінічне середовище та інтеграція клінічного досвіду з досвідом, здобутим під час класного навчання, що притаманне проблемно-орієнтованому навчальному плану, може бути одним із факторів, який дозволить випускникам мати кращі навички соціального та когнітивного характеру. Цей аспект ПОН потрібно підтримувати та надалі розвивати.

УДК: 378.147.016:616.8

ПОСДНАННЯ ТРАДИЦІЙНИХ МЕТОДИК ВИВЧЕННЯ НЕВРОЛОГІЇ З МЕТОДИКАМИ ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ

Сікорська М.В., Візір І.В.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: проблемно-орієнтоване навчання, неврологія, метод ситуаційного навчання.

Вирішуючи проблему підвищення якості підготовки лікарів на кафедрі нервових хвороб на практичних заняттях використовуються не тільки традиційні методи: інформаційні лекції, тестова перевірка знань студентів на практичних заняттях, а і активні технології навчання. Такі сучасні методи проблемного навчання, як метод аналізу конкретних діагностичних ситуацій, метод дискусій та ділові ігри. Використання кейс-метода передбачає високий рівень базових знань, тому частіше використовується при розгляді курсу часної неврології.

Мета дослідження – вдосконалення методик викладання при вивченні клінічної дисципліни неврології на основі методів проблемного навчання.

При розгляді теми «Гострі порушення мозкового кровообігу» використовується метод ситуаційного навчання. Студенти поділяються на групи по 2-3 чоловіка. Кожна підгрупа отримує ситуаційну задачу, в якій описується пацієнт з клінікою важкого захворювання. Задача містить скарги пацієнта, динаміку стану від перших ознак захворювання до моменту бесіди з лікарем, даних об'єктивного неврологічного обстеження. Перед групами